

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П- 7 У 20060/19
13.12.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Братислава Ђокића и Катарине Пецић Илић, чланова већа, са судским саветником Даницом Лекић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Драган Б. Јовић, адвокат из Власотинца, ул. Лоле Рибара бр. 1/2, спрат први, стан број 2, поднетој против тужене Жалбене комисије Владе РС, ради поништаја решења, број: 111-00-201/2019-01 од 05.11.2019. године, уз учешће заинтересованог лица ББ из ..., село ..., у правној ствари конкурса, након одржане усмене јавне расправе дана 09.12.2022. године, у нејавној седници већа одржаној дана 13.12.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је, жалба тужиоца, каднидата који је учествовао у изборном поступку изјављена на решење Министарства пољопривреде и заштите животне средине број 112-02-190/2017-09 од 15.06.2017. године. Наведеним решењем ББ, дипломирани инжењер шумарства из ..., прима се у радни однос на неодређено време у Министарству пољопривреде и заштите животне средине, уз пробни рад од шест месеци и обавезу полагања државног стручног испита до окончања пробног рада на радном месту шумарски и ловни инспектор, у звању саветник, Одсек

шумарске и ловне инспекције Ниш, са местом рада у ..., Одељење шумарске и ловне инспекције у Управи за шуме у Министарству пољопривреде и заштите животне средине, које је систематизовано под редним бројем 380. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству пољопривреде и заштите животне средине (тачка 1. диспозитива решења). Именовани је дужан да ступи на рад у року од 8 дана од дана коначности решења (тачка 2. диспозитива решења). Права и дужности из радног односа у Министарству пољопривреде и заштите животне средине, именовани стиче од дана ступања на рад о чему ће Влада донети посебно решење (тачка 3. диспозитива диспозитива).

У тужби поднетој Управном суду преко пуномоћника дана 16.12.2019. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом дозвољених разлога. Навео је да тужени орган није поступио у извршењу пресуде Управног суда, будући да је у поступку поновног одлучивања донео решење које не садржи јасне и аргументоване разлоге и које је супротно правном схватању суда изнетим у пресуди Управног суда – Одељења у Нишу II - У 19851/17 од 03.10.2019. године, на који начин су повређене одредбе чл. 69. став 2. и 141 став 4. Закона о општем управном поступку. Указао је да је ожалбеним решењем повређена одредба члана 55. став 3. Закона о државним службеницима, будући да је пријава наведеног кандидата требало бити одбачена, јер исти није испуњавао обавезне услове из огласа који се тичу положеног стручног испита, као ни услов у погледу радног искуства у струци од најмање три године. У тужби је такође навео да приложена потврда приватне стругаре која се бави услужним резањем грађе за временски период од 17.03.2014. године до 16.01.2015. године, не може бити доказ о радном искуству изабраног кандидата за оглашено радно место, које подразумева вршење послова инспекцијског надзора над газдовањем државним и приватним шумама, као и контроле обављања стручних послова газдовања, спровођења шумских основа, годишњих планова газдовања шумама, извођачких планова и других планских докумената из области шумарства, лова, спровођења законских мера заштите шума од биљних болести, штеточина, штетних утицаја, извођења програма биолошких радова и коришћења средстава за унапређење и заштиту шума и др. Међутим, и поред свега изнетог, именовани се ожалбеним решењем прима у радни однос на неодређено време, иако нема најмање три године радног искуства у струци, на који начин су повређене и одредбе чланова 105. Закона о шумама и члана 95. Закона о дивљачи и ловству. Са изнетих разлога, тужилац је предложио да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, а тужени орган обавезе да тужиоцу надокнади трошкове управног спора за састав тужбе по АТ у износу од 16.500,00 динара, увећане за трошкове судских такси на тужбу и одлуку по одмерењу суда.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, те предложио да суд тужбу одбије.

ББ из ... је у својству заинтересованог лица дана 17.03.2020. године доставио Управном суду одговор на тужбу. Навео је да је остварио укупан резултат на усменом делу изборног поступка 2, те да се кандидатима ВВ, ГГ и тужиоцу АА просечна оцена није израчунала, будући да су чланови конкурсне комисије одговоре кандидата на постављена питања из области познавања прописа оценила оценом 1, након чега је комисија саставила листу за избор кандидата где је уврстила заинтересовано лице као

јединог кандидата. Даље је навео да није тачно да у јавном огласу није стајала никаква напомена у вези услова конкурса који кандидати морају да испуне, будући да је постојала напомена: "За сва радна места радни однос се заснива на неодређено време. Кандидати који први пут заснивају радни однос у државном органу подлежу пробном раду у трајању од шест месеци. Кандидати без положеног државног испита примају се на рад под условом да је тај испит положен до окончања пробног рада", о чему је као доказ приложио копију оглашног јавног конкурса за попуњавање извршилачког радног места да датумом оглашавања 14.12.2016. године и датумом истека рока за изјављивање – 22.12.2016. године. Заинтересовано лице је у одговору на тужбу такође навело да је доказ о радном искуству приложио конкурсној комисији која је и у поступку по жалби потврдила да заинтересовано лице поседује уредну документацију о стажу од минимум три године колико је било потребно за пријем.

Упрвани суд је одржао јавну расправу дана 09.12.2022. године, у присуству тужиоца и његовог пуномоћника, као и заступника туженог органа и заинтересованог лица, а у свему у складу да одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

У речи на усменој расправи пуномоћник тужиоца је остао код навода изнетих у тужби, указујући да тужени орган није поступио у извршењу пресуде Управног суда. Даље је изјавио да оспорава наводе из одговора на тужбу, указујући да заинтересовано лице није испуњавало 3 од 4 услова датих на предметном конкурс, а да је тужилац једини кандидат који је испуњавао услове. Предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање. Трошкове је тражио да састав тужбе од стране пуномоћника у износу од 16.500,00 динара, као и трошкове приступа пуномоћника на одржану расправу у износу од 18.000,00 динара, те трошкове судских такси на тужбу и одлуку по одмерању суда.

Заступник туженог органа је у речи на усменој расправи навео да остаје у свему при датом одговору на тужбу, те навео да је оспорено решење на закону засновано. Посебно је истакао да је тужени поступио у извршењу пресуде суда, с обзиром да је у образложењу пресуде одговорио на све наводе које је наложио суд. Указао је да је по питању предности приликом полагања државног испита суд посебно заузео одговарајућа схватања, а посебно у пресудама У 11861/18 и У 15195/19. Имајући у виду изнето, предложио је да суд тужбу одбије. Трошкове спора није тражио.

Заинтересовано лице је у речи на усменој расправи навео да оспорава наводе тужбе. Предложио је да суд тужбу одбије. Трошкове није тражио.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета произлази да је оспорено решење донето у извршењу пресуде Управног суда II – 4 У 19851/17 од 03.10.2019. године, којом је поништено решење Жалбене комисије Владе, број: 111-00-741/2017-01 од 29.11.2017. године, а којим решењем је одбијена жалба тужиоца изјављена на решење Министарства пољопривреде и

заштите животне средине, број: 112-02-190/2017-09 од 15.06.2017. године о пријему у радни однос на неодређено време заинтересованог лица ББ из ..., уз пробни рад од шест месеци и обавезу полагања државног испита, са разлога што у образложењу оспореног решења, нису дати ваљани разлози зашто је на конкурс који је предмет овог управног спора, примљен кандидат који је, у односу на тужиоца, остварио боље укупне резултате, односно бољу просечну оцену, при чињеници да заинтересовани у време конкурса није имао положен државни стручни испит.

Поступајући у извршењу наведене пресуде Управног суда, тужени је у поновном поступку, након увида у списе предмета и ожалбено решење утврдио да је Конкурсна комисија, спровела изборни поступак за попуњавање извршилачког радног места шумарски и ловни инспектор у звању саветник, Одсек шумарске и ловне инспекције Ниш, са местом рада у ..., Одељење шумарске и ловне инспекције у Управи за шуме у Министарству пољопривреде и заштите животне средине, које је систематизовано под редним бројем 380. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству пољопривреде и заштите животне средине, а по јавном конкурс објављеном у периодичном издању огласа Националне службе за запошљавање у листу “Послови” од 14.12.2016. године; да су у тексту огласа о јавном конкурс сагласно члану 55. став 1. Закона о државним службеницима наведени услови за рад на радном месту које се попуњава; да оглас садржи стручне оспособљености, знања и вештине које се оцењују у изборном поступку и начин њихове провере; да су стручне оспособљености, знања и вештине које се проверавају у изборном поступку наведене у тексту огласа о јавном конкурс и то: познавање Закона о шумама, Закона о дивљачи и ловству, Закона о репродуктивном материјалу шумског дрвећа, Закона о инспекцијском надзору и Закона о општем управном поступку – усмено, знање рада на рачунару за – практичним радом на рачунару, вештина комуникације – усмено; да је конкурсна комисија спровела изборни поступак сходно тексту огласа што је констатовано у записницима конкурсне комисије; да је на јавни конкурс припело седам пријава; да су три пријаве одбачене закључком као пријаве уз које нису поднети сви потребни докази предвиђени огласом; да је састављен списак од четири кандидата чије су пријаве потпуне међу којима ће се спровести изборни поступак; да је провери познавања рада на рачунару дана 27.01.2017. године, приступило 4 кандидата; да је утврђено да су сва 4 кандидата задовољила на практичној провери знања рада на рачунару; да је усмени разговор и практична провера прописа са кандидатима који су задовољили критеријуме провере рада на рачунару обављен истог дана са почетком у 11,00 часова; те је конкурсна комисија пре почетка разговора са кандидатима одредила критеријуме према којима ће се постављати питања и ценити одговори кандидата оценама од 1-3; да је кандидат, овде заинтересовано лице остварио укупан резултат на усменом делу изборног поступка 2; да се кандидатима ВВ, ГГ и АА, овде тужиоцу, просечна оцена није израчунала, будући да су чланови конкурсне комисије одговоре кандидата на постављена питања из области познавања прописа оценили оценом 1; да је након обављених разговора конкурсна комисија на основу постигнутих резултата кандидата међу кандидатима који су испунили мерила прописана за избор, саставила листу за избор кандидата који су са најбољим резултатима испунили мерила прописана за избор сагласно члану 30. Уредбе о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у државним органима, на које радно место, наведено у диспозитиву ожалбеног решења, се врши избор једног кандидата, међу које је, уврстила кандидата овде заинтересовано лице (2,00); те да је државни секретар по овлашћењу министра пољопривреде и заштите животне средине од 23.11.2016. године применом члана 57. став 2. Закона о државним

службеницима, са листе кандидата изабрао ББ, овде заинтересовано лице и да изабрани кандидат испуњава услове за рад на радном месту које се попуњава.

Тужени је такође утврдио да је заинтересовано лице уз пријаву приложило следеће доказе о радном искуству: потврду ЈП “Србијашуме” Београд, део предузећа ДД од 19.12.2016. године, из које се види да је именовани био радно ангажован код послодавца по основу уговора о привременим и привременим пословима у периоду од 01.08.2013. године до 30.11.2013. године, затим од 12.05.2015. године до 30.11.2015. године, као и од 04.05.2016. године у континуитету до 23.12.2016. године и даље, као и да је у својству волонтера код истог послодавца провео период од 15.12.2013. године до 28.02.2014. године (из које произлази да је остварио 1 годину, 8 месеци и 20 дана радног искуства) потврду Шумарског факултета из које се види да је био ангажован у периоду од 01.05.2020.године до 30.11.2020. године, по основу уговора о обављању повремених и привремених послова и уговор о стручном оспособљавању и усавршавању са ЋЋ у периоду од 17.03.2014. године до 16.01.2015. године, из које произлази да је именовани остварио 10 месеци радног искуства, дакле да је изабрани кандидат приложеним доказима о радном искуству доказао да има више од 3 године радног искуства у струци како је тражено јавним конкурсом. Поред тога, тужени је оценио да је изабраном кандидату који први пут заснива радни однос на неодређено време у државном органу и који нема положен државни стручни испит, ожалбеним решењем сагласно чл. 64. став 1. и 2. и 102. став 1. Закона о државним службеницима правилно одређен пробни рад у трајању од шест месеци уз обавезу да до истека пробног рада положи државни стручни испит, са којег разлога је оценио да је неоснован навод жалбе да изабрани кандидат не испуњава услове конкурса јер нема положен државни испит.

Изјашњавајући се на примедбе Управног суда, изнете у пресуди II – 4 У 19851/17 од 03.10.2019. године, тужени је констатовао да је неспорно да тужилац испуњава све услове за рад на радном месту које се попуњава и који су предвиђени јавним конкурсом, укључујући и услов у погледу стручног испита. Међутим, именовани је на провери стручне оспособљености и знања од стране сва три члана Комисије, оцењен оценом 1, јер није испунио критеријуме прописане за избор на наведено радно место, па стога није ни могао бити уврштен у Листу за избор кандидата који су са најбољим резултатима испунили мерила прописана за избор. Према томе, тужени је закључио да положен државни испит не може бити предност жалиоца у односу на изабраног кандидата који је у изборном поступку са најбољим резултатом испунио мерила прописана за избор и који је као једини кандидат уврштен у Листу кандидата међу којима се спроводи избор. Са изнетих разлога, тужени је донео оспорено решење применом одредбе члана 170. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 55. став 1. Закона о државним службеницима (“Службени гласник РС” бр. 79/05 ... 99/14) прописано да оглас о јавном конкурсима садржи податке о државном органу, радном месту, условима за запослење на радном месту, месту рада, стручној оспособљености, знањима и вештинама које се оцењују у изборном поступку и начину њихове провере, року у коме се подносе пријаве, лично име лица задуженог за давање обавештења о јавном конкурсима, адресу на коју се пријаве подносе, податке о доказима који се прилажу уз пријаву, месту, дану и времену када ће се обавити провера оспособљености, знања и вештина кандидата у изборном поступку. Одредбом члана 56. истог Закона, прописано је да Конкурсна комисија саставља списак кандидата који

испуњавају услове за запослење на радном месту и међу њима спроводи изборни поступак (став 1). У изборном поступку се, оцењивањем стручне оспособљености, знања и вештина, утврђује резултат кандидата према мерилима прописаним за избор (став 2). Одредбом члана 57. истог Закона, прописано је да кандидате који су са најбољим резултатом испунили мерила прописана за избор конкурсна комисија увршћује на листу за избор и листу доставља руководиоцу (став 1). Руководилац је дужан да изабере кандидата са листе за избор (став 2). Одредбом члана 64. истог Закона, прописано је да је пробни рад обавезан за све који први пут заснивају радни однос у државном органу, а нису приправници, нити раде у кабинету (став 1). Пробни рад за радни однос заснован на неодређено време траје шест месеци (став 2.)

Полазећи од овако утврђеног чињеничног и правног стања ове управне ствари, правилно је, по налажењу Управног суда, поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца и донео оспорено решење. Ово стога што је поступајући по примедбама Управног суда, тужени орган у поновном поступку правилно навео разлоге за закључак да је сагласно цитираној одредби члана 57. став 1. Закона о државним службеницима ожалбеним решењем, правилно одлучено да се у радни однос на неодређено време прими заинтересовано лице, као кандидат који је са најбољим резултатом испунио мерила прописана за избор и који је по том основу уврштен на листу за избор. Имајући у виду изнето, тужени је и по оцени суда правилно нашао да положен државни испит не може бити предност тужиоца у односу на изабраног кандидата који је у изборном поступку са најбољим резултатом испунио мерила прописана за избор и који је једини уврштен у Листу кандидата међу којима се спроводи избор, дајући за своју одлуку довлане и на закону засноване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Суд је оценио да је неоснован навод тужбе да је пријава заинтересованог лица требала бити одбачена, јер исти није испуњавао обавезне услове из огласа, а који се тичу положеног стручног испита. Ово стога, јер је у поступку неспорно утврђено да је тужилац кандидат који први пут заснива радни однос у државном органу, при чему у изводу из Огласа о расписивању јавног конкурса за попуњавање извршилачког радног места који је од стране Министарства пољопривреде и заштите животне средине објављен дана 14.12.2016. године и који се налази у списима, стоји напомена - да се за сва радна места радни однос заснива на неодређено време, те да кандидати који први пут заснивају радни однос у државном органу подлежу пробном раду у трајању од 6 месеци, као и да се кандидати без положениг државног стручног испита, примају на рад под условом да тај испит положи до окончања пробног рада.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду да није успео у овој управној ствари, па је одлучио као ставу другом диспозитива пресуде, применом одредаба чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), које се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 13.12.2022. године, II- 7 У 20060/19

Записничар
Даница Лекић,с.р.

Председник већа – судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ